

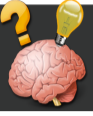
صاحب امتیاز : موسسه آموزش عالی کار قزوین
مدیر مسئول : دبیران انجمن های علمی
سردبیر : پیمان احمدی
صفحه آرایی : فرزاد فردشاد
گرافیک : فرشید طالب لو
عکاس : حسام جواد زاده

ارتقا

گاه نامه دانشجویی موسسه کار
سال نخست شماره ۱ آبان ۱۳۹۲
قیمت: ۵۰۰۰ ریال

ارتقا سطح توسعه انسانی

ایده ساز

سلام دوست من
چطوری؟
این اولین شماره از نشریه دانشگاهمونه که داری میخونیش...
من زیاد وارد مقوله ی معرفی نشریه نمیشم چون مطمئنم تو مطالب قبل راجع به نشریه و اهدافش حتما مطالعه کردی.
اول یکم خودمو معرفی میکنم تا بیشتر با هم آشنا بشیم.
من م ح س ن هستم!
این امضای منه و توی مطالب مختلفی ممکنه منو ببینی.
استعدادم توی خلاقیات، ایده پردازی، اختراعات و کار آفرینی...
البته توی شماره های بعدی نشریه بیشتر با هم آشنا میشیم...
اینجا...
یعنی دقیقاً توی این صفحه/ستون...
قراره راجع به ایده پردازی و روشهای مختلف در مورد این فن بسیار با ارزش بخونید...
این فقط به معرفی واسه آشنایی شما با ایده پردازی و مطالبی که توی این بخش میخونید...
فعلاً نیخوام زیاد راجع به جزئیات فن خوبمون صحبت کنم، تا یکم تشنه شی و مطالب بعدی مون رو دنبال کنی...
ما نزدیک به ۳۰ و بیشتر روش توی ایده پردازی داریم که هر کدوم از اون ها با یه هدف مشخص، ما رو از نقطه ی مفر تفکر اتمون، به قله های تصمیم گیری و عمل به افکارمون میرسونن...
دقیقاً مئه یه آچار فرانسه است که پیچ های شل تصمیم گیری و راه حل یابی توی ذهن ما رو به بهترین حالت سفت میکنه...! فقط کافیست با این روش ها آشنا بشیم و طرز استفاده از اون ها رو به خوبی یاد بگیریم و بکار ببریم...
میدونی چیه؟

تجربه ثابت کرده، آدمایی که توی زندگی بشون، توی تحصیلات، حین کار، یا حتی توی تفریحاتشون، دست به کارای جدید و ایده های جدید میزنن، از لحظه لحظه ی اوقاتشون لذت کامل رو میبرن...
ایده پردازی باعث میشه که ذهنت روغن کاری شه و همیشه تازه و سرحال باقی بمونه...
از رخوت و سستی در میای و همیشه به کار جالب، یا یه حرکت قشنگ واسه انجام دادن توی ذهنت داری...
حتی میتونی توی اوقات بیکاریت، به ایده پردازی، مئه یه بازی نگاه کنی و از وقت های مرده ات واسه روز میادا، افکار جالب و ایده های جدیدی ذخیره کنی...!
اینطوری که میتونی اسم خودت رو بذاری به آدم «خلاق» و این اطمینان رو به خودت بدی که «هی رفیق! ما هیچوقت نمیازیم!» چون میدونیم چیکار باید کنیم»
خب
فکر کنم ایندفعه ی اول خوب با هم آشنا شدیم...
ما رو دنبال کن!
قراره اینجا،
با هم،
چیزای خوبی یاد بگیریم و کارای جالبی انجام بدیم...
م ح س ن

کارنگار: Amjad Rasmi

ارتقا سطح توسعه ی انسانی

که برای اولین بار به صورت کاملاً عملی با مسئله ای به اسم «انسان» (!) روبرو شد، انسانی که حالا تو جهانی سرشار از آلودگی های مادی و معنوی روزش ز به شب می رسوند، و «انسان»ی که به خاطرش دو تا جنگ درست حسابی جهانی راه افتاده بود، «انسان»ی که ظاهراً قرار بود بالاخره آدم حساب بشه... اینجا بود که مدیران جوامع کم کم مجبور شدن در کنار توجه به توسعه در بخش اقتصادی به توسعه در بخش انسانی هم توجه کنن...

از سال ۱۹۹۰ هم طبق استاندارد هایی که توسط سازمان ملل متحد تعیین میشه کشورها بر اساس چهار شاخص امید به زندگی در هنگام تولد، درآمد سرانه کشور، میانگین تعداد سال های تحصیل کشور و امید به تعداد سال های تحصیل کشور، با هم مقایسه میشن و همینطور میزان توسعه یافتگی انسانیشون مشخص میشه. امروزه هم جوامع در تلاشن که خودشون رو به سطوح تعیین شده برسونن. حالا طبق تعاریف مختلفی که تو جوامع مختلف از «انسان» وجود داره (و شاید هم نداره) سعی می کنن برای وسیع تر و عمیق تر شدن انسانی که روی میزه برنامه ریزی هایی کنن...
هدف نشریه استا هم حرکت در مسیر توسعه انسانی با تکیه به تحلیل و تحلیل گر بومی که امیدواریم حداقل برای نویسندگان و مخاطبان این نشریه نگاه عمیق تر و وسیع تری ز نسبت به چهار شاخص توسعه انسانی به همراه داشته باشه.

امید علی نوری

وقتی در مورد توسعه صحبت می کنیم یعنی می خوایم به پدیده ای که داریم روش کار می کنیم وسعت و عمق بیشتری ببخشیم، کاری که همیشه بشر سعی داشته انجام بده، تو این ۲۰۰ سال گذشته که غرب با استفاده از نیروهای غیر انسانی مثل زغال سنگ نفت، تونست لوکوموتیوهای خودش ز راهی دور دست ها کنه و خیلی سریع تر از رقبای به خواب رفته ش اهدافش ز تعیین کنه و به اونها برسه، بازار بحث توسعه که حالا غرب بهش رسیده بود و خودش رو توسعه یافته نامگذاری کرده بود تو کشورهای شرقی و جنوبی جهان داغ بوده، فرنگ رفته ها از بهشت فرنگ، واسه فرنگ نرفته ها می گفتن و استاندارد های اطرافیانشون ز در مورد زندگی فردی و جمعی تغییر میدادن! شاید بهتره بگیم شرقی ها بیشتر واژه ی «توسعه» ز استفاده کردن و غربی ها بیشتر مفهوم «توسعه» ز ایجاد کردن، واسه همینم کشور های بی اصطلاح توسعه نیافته عموماً فقط تونستن یه کیپی ناموزون، ناهماهنگ و تو خالی از کشورهای غربی ز تو سرزمین های خودشون پیاده کنن، البته تو بهترین حالتش! تا اینجا کار غرب بیشتر دوست داشت خودش ز و حتی هم پیمانان توسعه نیافته ی خودش ز به توسعه ی «اقتصادی» برسونه، که حدوداً با رشد کل سرمایه ی کشور و یه سری تغییرات بنیادین تو نهادهای جامعه ستجیده میشه، و خب هر کی پولش بیش توسعه ش بیشتر... اما همین سی چهل سال پیش بود که غرب سربلند از آزمون رقابت با شرق بیرون اومده بود داشت گرد خاک لباسش ز پاک می کرد

اتوماسیون ایمنی و ایمنی ماشین آلات

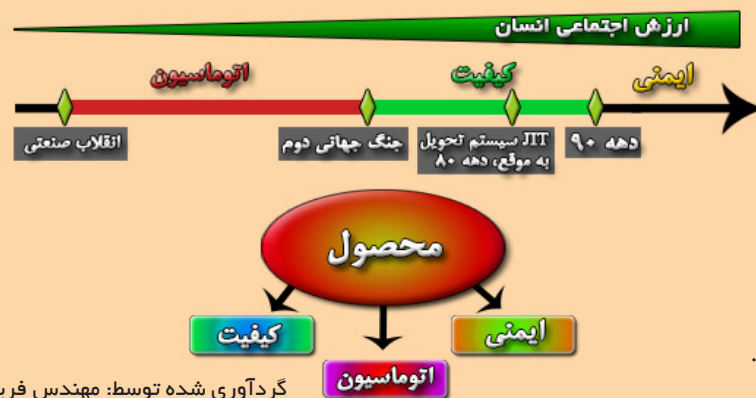
در زنجیره تولید لازم و ضروری می باشد راه حل های موجود که بتواند بر این تعارض فائق آید به عنوان اتوماسیون ایمنی مطرح می گردد.
با آغاز انقلاب صنعتی توجه عمده بنگاه های اقتصادی به سرعت تولید معطوف بود این محدوده زمانی که تا پایان جنگ جهانی دوم ادامه داشت را می توان عصر اتوماسیون نامید. پس از جنگ جهانی دوم تا دهه نود توجه تولید کنندگان به کیفیت محصولات تولیدی معطوف شد و در این برهه از زمان و در ابتدای دهه ۸۰ یا «تحویل در زمان مقرر» توسط ژاپن مطرح شد. در این روش مدیریتی که تحویل کالا در زمان مقرر بعنوان اصل تلقی میگردد، ایمنی اهمیت ویژه ای پیدا نمود. زیرا عدم رعایت ایمنی می توانست منجر به تاخیر در تحویل به موقع کالا به مشتری گردد. در شکل زیر تاریخچه پیدایش اتوماسیون ایمنی را به صورت شماتیک ملاحظه می کنید:

ایمنی یکی از نیازهای اساسی نیروی کار محسوب میگردد. از سوی دیگر اتوماسیون وظیفه افزایش سرعت و راندمان تولید را بر عهده دارد و به ظاهر در تعارض با ایمنی است که تامل در کارها را در جهت حصول اطمینان عملکرد ایمن آنها ضروری می داند.

می دانیم که بین انجام کار و رعایت موازین ایمنی اولویت با انجام کار است و این انجام کار است که امالت دارد، اما بدون رعایت موازین ایمنی سازمان با خسارات متعدد جانی و مالی روبرو خواهد شد!!! با توجه به اینکه وجود هر یک از این دو عنصر

ادامه دارد....

سخن سر دبیر

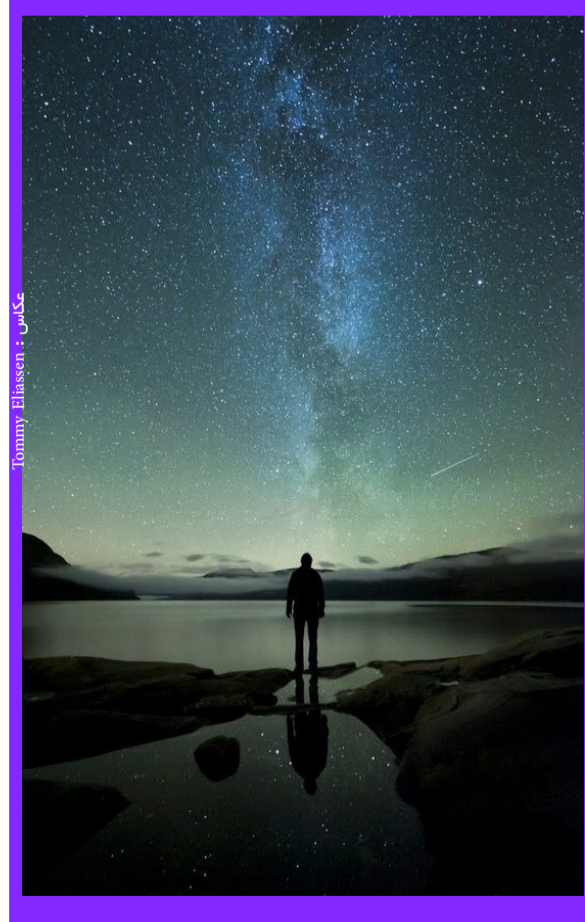
نور
شاید که حال و کار دگرسان کنم
هرچان به است قصد سوی آن کنم
با اینکه سوز می آید می نویسیم...
بعد از آن همه تلاشی که تلاش نبود، سرانجام شاهد نشر نخستین شماره ی «استا» می باشیم. سوای از اینکه «راه» کدام است هدف این است که دوستان در این شمارگان «ادامه ی» فکرشان، حرف شان، نظرشان، ابتکارشان، کشفشان و «بودنشان» را چاپ نمایند. چارت موضوعی کار به همین نحو و حیطة است که می بینید اما این به معنای تغییر ناپذیریش نخواهد بود...
کلیه ی حقوق معنوی نشریه نه تنها حق دانشجوست بلکه تکلیفش نیز می باشد...
و همه ی دوستان موظفیم در هر آنطور که فکر می کنیم بهتر ست و لاقبل بدتر نیست «حرکتی» کنیم. پس هر گلی زدید به سر خودتان زدید.. از همه دعوت می کنیم اعم از ایمنی چی ها و مکانیکی ها تا اقتصادپون و دبیران انجمن ها و کانون ها که «کلمه» بیاورید و انشا کنید.

هنوز هم زمین گرد است

همونطور که مایر دگانی می که بشر سه دوره ی نجومی ز تجربه کرده، دوره ی زمین مرکزی، دوره کهکشانی و دوره ی کیهانی.
بشر تو هر کدوم از این دوره ها تعریف متفاوتی از خودش و جهانش داشته. تو بخش «هنوز هم زمین گرد است» تلاشمون اینه که به کمک نجوم نگاه متفاوتی داشته باشیم به «انسان».
شاید برای اولین شماره و شاید برای تمام شماره های بعد همین سوال کافی باشه، همین امشب، فقط سی ثانیه به ستاره ها خیره بشید و به جواب این سوال فکر کنید، ما کجائیم؟
امید علی نوری

عکاس: Tommy Eliasen

ایام تسلیت

و سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مَنَقَلٍ يَنْقَلُونَ

«اگر نبودیم»

ای وای! اگر -چون فرشتگان-

لذت رنج را از ما دریغ می داشتی

و توبای بهشت

نقش تیر شکسته و دل خون چکان را

از ما بر سینه به یادگار نمی داشت!

ای وای! اگر راه بهشت از دل جهنم نمی گذشت

و این کوره راه آتشین

از بهشت، ما را به هر جهنمی که می خواستیم نمی رساند!

ای وای! اگر در هر کلام کلمه بی گلویمان را نمی خراشید

و بازی گاه کودکِ خاطرمان میدان مین خاطره ها نبود!

ای وای! اگر تیغ نبود

و تاج خار گیسوهامان را با خون آذین نمی بست!

ای وای! اگر چون مُرده ها

مُرده بودیم

و همچون آتانی که نیامدند نمی آیند نخواهند آمد...

از نعمت هزار مرگ محروم می شدیم!

ای وای! اگر نبودیم!

حسین پناهی

به وقت گریبویچ

نقاشی: منوچهر دشتی

مَج نامه

چیزی که می بینی حاصل ساعت ها وقت و تلاش دوستانه.. که لازمه از مهندس شهرام محمودی و مهندس فریبا بغدادی که نظارت علمی این شماره را برعهده داشتن تشکر کنیم.

برای اینکه کیفیت و کمیت کار بهتر شه از همه علاقمندان دعوت می کنیم در هر زمینه ای که می تونن به ما کمک کنن.. حتی خارج از این قواعد، ابتکاری به خرج بدین: (مقلن می تونین بره شماره بعد ستونی رو با عنوان «اگر من سردبیر بودم» پر کنید و توش بگید که دوس دارید نشریه چطوری باشه..

از بین کسانی که نشریه را تهیه کردن و کد منحصر بفرد دارن به قید قرعه به یه نفر جایزه می دیم.. بله اسمشم تو شماره بعد خواهی دید.. در ضمن نسخه کامل تو سایت نشریه موجوده..

تشکر ویژه داریم از مهندس اسدی، سرکار خانم میرباقری، دکتر یعقوبی، دکتر کاکوان، مهندس هاشمی و مهندس حمزنیان به سبب حمایت های معنوی شون..

خداقوت

حفاری، قاتلی که بیشتر میکشد!

قصد داریم در چند شماره از نشریه استا به بررسی ایمنی حفاری و گودبرداری (Excavation) بپردازیم. همانطور که می دانید حفاری عبارت است از حفر کانال و یا فضایی جهت برپایی یک سازه مشخص (پی کنی) و یا قراردادن خطوط انتقال آب، برق، گاز، تلفن، فاضلاب و... همچنین حفاری در ساخت بزرگراه ها، خیابان ها، تونل ها و پل ها و یا حفر چاه هم وجود دارد.

جالب است بدانید که از ۵۰ مطالعه موردی حدود ۲/۳

حوادث در حفاری های با عمق کمتر از ۱۰ فوت رخ داده است. روش برای حفاری وجود دارد: ۱- روش دستی (با بیل و کلنگ و فرغون و...) ۲- روش مکانیزه (با استفاده از ماشین آلاتی چون بیل مکانیکی، لوادر و...)

قبل از انجام عملیات حفاری می بایست شرایط خاک و محل سرویس های زیرزمینی مورد بررسی قرار گیرند. اما چه خطراتی در زمان حفاری شخص را تهدید می کند؟

- ۱- برخورد با موانع زیر زمینی
- ۲- خطر ریزش (cave in)
- ۳- خطر فروریختن ساختمان های مجاور
- ۴- خطر سقوط تجهیزات و اقسام
- ۵- خطر سقوط افراد
- ۶- خفگی ناشی از کمبود اکسیژن

۷- مسمومیت ناشی از استنشاق بخارات و گازهای سمی برای اینکه از خطر برخورد با موانع زیرزمینی از جمله خطوط انتقال برق، آب، گاز، تلفن، نفت جلوگیری شود بهتر است از تجهیزاتی مانند اسکتر استفاده کنیم تا موقعیت دقیق این موانع را بدست آوریم و سپس طبق همان روش های تنوری اقدام به حفاری می کنیم!

در اثر برخورد با موانع زیر زمینی حادثه ای در ۱۵ مهر ماه ۱۳۹۲ در شهریار داشتیم که «ماموران اداره آب در هنگام حفاری با بیل مکانیکی با لوله گاز برخورد و منجر به ترکیدگی لوله و انتشار مقدار زیادی گاز از لوله بود، اما آتشنشانان با قطع کردن گاز از شیر اصلی از بروز انفجار و حریق جلوگیری نمودند و شکر خدا این حادثه خسارت جانی نداشت.»

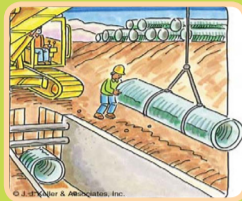
و اما بعد ...

شاید باورتون نشه، اما «**یک متر مکعب خاک حدود ۱۷۰۰ کیلوگرم هست**»، پس خطر ریزش می تونه بسیار

خطرناک باشه، که البته روش هایی برای مقابله با آن وجود دارد که بهتره تو کتاب ها بخونید (مثل روش های شیبدار سازی (sloping)، شمع زنی (shoring)، حفاظ گذاری (shielding)، پله بندی (benching))!

جهت پیشگیری از سقوط افراد و تجهیزات نیز اقدام به قراردادن بلوک های بتنی (نیوجرسی)، نصب نوار خطر، نصب تابلوها و علائم ایمنی و ترافیکی، لوله های داربست و ... می نماییم و همچنین نسبت به ایجاد مسیر های ترددی ایمن به داخل ترانشه (trench) اقدام می کنیم.

طبق گفته مسئولین هر روز حدود ۵ نفر به دلیل حوادث ناشی از کار فوت می کنند که یکی از آن ها کارگران شاغل در زمان ساخت و ساز می باشند و از این میان میزان تلفات در عملیات حفاری ۱۱۲ درصد بیشتر از میزان تلفاتی است که در زمان دیگر عملیات های ساخت و ساز وجود دارد.

وجود دارد.

آخرین نکات:

- کلیه کارکنان در گودال و ترانشه بایستی از کلاه ایمنی و کفش پنجه فولادی استفاده کنند

- تجهیزات امدادی اضطراری بایستی در نقاط با ریسک خطر بالا به آسانی در دسترس باشد

- محل های ورود و خروج به ترانشه مشخص بوده و در فواصل حداکثر ۸ متری نزدیکان و یا محل ایمنی برای ورود و خروج افراد قرار داشته باشد

- بایستی نخاله ها از لبه ترانشه حداقل ۱ متر فاصله داشته باشند. در جهت کاهش اثرات زیست محیطی ناشی از عملیات حفاری و گود برداری نکات ذیل مورد توجه هستند:

- رطوبت دهی به میزان حساب شده و ایمن

- پیشگیری از برخورد با منابع آب زیرزمینی و جلوگیری از آلودگی آنها

- محصور سازی موحه اطراف با دیوار های جاذب صوت

- پاشیدن آهک بر روی لایه های خاک برداشته شده و در حال کوبه شدن

ادامه دارد...

علی مسعودی

نسخه کامل این مقاله رو در سایت ببینید...

گذری کوتاه بر صنعت نساجی ایران

برای تولید انواع فرش دستباف و کفپوش بسیار مناسب است و درصد بسیار زیادی از ۷۰ هزار تن تولید سالانه پشم در ایران برای بافت ۱۰ میلیون متر مربع فرش پشمی به کار میرود.

ابریشم: تولیدش در داخل رونق نداشته و پارچه های ابریشمی از اسپانیا خریداری می گردد.

اما الیاف مصنوعی ایران دارای وضعیت خوبی است چرا که با وجود تاسیس واحدهای پتروشیمی توان تولید ایران برای تولید مواد اولیه الیاف مصنوعی بسیار افزایش یافته است و در حال حاضر الیاف و نخ های پلی استر، پلی آمید، پلی پروپیلن، نایلون و... تولید می شود و واحدهای زیادی تولید این محصولات را بر عهده دارند که در صنایع بافت پارچه، فرش، صنایع پرکردنی، منسوجات بی بافت و... مصرف می شوند.

به طور متوسط هریارانی در سال ۲۰ متر مربع انواع کالاهای نساجی خریداری می کند بنابراین این سالیانه به یک میلیارد و ۴۰۰ میلیون متر پارچه نیاز داریم که ظرفیت نصب شده در ایران امکان تولید ۸۰ درصد این میزان را دارد.

از بارز ترین موارد می توان به مسایل مربوط به پارچه چادر مشکی در ایران اشاره کرد امروز هم صرف چادر مشکی برای بانوان بالای ۲۰ سال در ایران بیش از ۳۵ میلیون متر مربع تخمین زده می شود که تنها ۲ تا ۳ میلیون متر مربع آن در کشور تولید می شود و ما بقی آن به طور مستقیم یا غیر مستقیم از ژاپن، اندونزی و کره جنوبی وارد می شود.

محمد لک؛ دبیر انجمن علمی نساجی

منبع: سایت تخصصی نساجی «صنعت کهن»

ورود غیر ایمنی ها ممنوع!!!

آیا شما هم مثل من قبول دارید که وقت، نه برگشت پذیر است و نه چیزی جایگزین آن می شود؟ به عقیده ی من یکی از بزرگترین مشکلاتی که هر انسانی می تواند در زندگی داشته باشد زندگی بی هدف یا بیهوده زیستن است. قرآن کریم در این رابطه هشدار می دهد که أَفْسَيْتُمْ أَنَّمَا فَلْتَلَّكُمْ عَيْبًا وَأَنْتُمْ لِنَيْبَا لَا تُرْجَعُونَ. یکی از معضله هایی که خیلی از ما دانشجویها با آن رو به رو هستیم نداشتن هدف و چشم انداز برای آینده ی مان است. نمی دانیم برای چه به دانشگاه آمده ایم، و هدفمان از درس خواندن چیست؟ و این معضل برای دانشجویان ایمنی صنعتی دو چندان است، چرا که غریب به اتفاق ما هنگام انتخاب رشته اطلاعات چندانی در مورد گرایش رشته در ستون مربوط به گرایش ها، همان ستونی که در آن نوشته شده بود **ایمنی صنعتی** نداشتیم!!!

در این رابطه از یکی از اساتید برجسته در همین رشته دعوت به مصاحبه کردیم، جناب آقای مهندس شهرام محمودی مدیر HSE گروه مینا. ایشان در رابطه با این موضوع تذکری می دهند: تکلیفان رو با خودتان مشخص کنید اگر به HSE علاقه ندارید مشروط بر این که مطالعه کرده اید و در این رابطه به آگاهی رسیدید توصیه می کنم به دنبال حرفه ای که به آن علاقه دارید بروید. مشکلی که در دانشگاه شما به وفور مشاهده می شود دقیقاً همین است؛ دانشجو بعد از چند ترم تحصیل از اساتیدان خود می پرسد: استاد من برم رشته صنایع-صنایع بهتره یا برم بهداشت حرفه ای یا مپوم HSE؟ هنوز تکلیفش با خودش مشخص نیست و نمی داند به چه چیزی علاقه دارد.

نکته دیگری که با زیاد شدن دانشگاه ها و به تبع آن دانشجو ها باید تامل بیشتری در رابطه با آن داشت این است که به صرف گرفتن مدرک ما کارشناس HSE نخواهیم شد!!! همه ی ورودی های دانشگاه روزی با گرفتن مدرک فارغ التحصیل می شوند و در این بین دانشجویی موفق است که کارهایی را انجام دهد که دیگران قادر به انجام آن نیستند. هر انسانی با توجه به توانایی هایی که دارد ارزشمند است.

استاد محمودی در رابطه با اینکه چطور می توانیم در رشته تخصصی خود موفق عمل کنیم می گوید: «دانشگاه شرط لازم است اما شرط کافی نیست یک سری پیش نیاز ها در رشته ی ایمنی وجود دارد که لازم است دانشجویها در کنار درس دانشگاه به دنبال آن باشند، من همیشه گفته ام مهندس ایمنی باید به یک زبان خارجی مسلط باشد تا بتواند از منابع خارجی استفاده موثر کند. دانستن یک زبان خارجی یکی از ابزارهایی است که شما می توانید با داشتن آن خود را امتیاز از بقیه نشان دهید. یکی دیگر از این نیازمندی ها برای شما داشتن علوم مدیریتی است؛ یک مهندس ایمنی باید مدیریت رفتار سازمانی بداند تا بتواند سازمان خود را تحت اختیار علمش قرار دهد. و مهم تر از همه اینکه باید خطیب خوبی باشد تا بتواند خوب حرف بزند و اطرفیان خود از پایین دستی ها گرفته تا مدیران ارشد را به خوبی توجیه نماید و آنچه را که در نظر دارد با مجاب کردن آن ها به راحتی و با مشکلات کمتری انجام دهد پس یادتان باشد هر چقدر هم که در این زمینه اطلاعاتتان زیاد باشد اگر نتوانید خوب سخنوری کنید تقریباً بی فایده است»

همچنین ایشان در مورد دوره های تخصصی لازم برای دانشجویهای HSE متذکر می شوند: «یک مهندس ایمنی باید مدیریت ریسک، مهندسی و روش های ارزیابی ریسک، تحقیقات حادثه و مدیریت واکنش در شرایط اضطراری را بیاموزد، توانایی تحلیل حوادث را داشته باشد، و دارای منطق پیشگیری باشد. چرا که این ها همگی ابزار کار یک مهندس ایمنی است و به دانشجویان توصیه می کنم که اگر این دوره ها در سیلابس درسی دانشگاه نیست حتما در خارج از دانشگاه به دنبال آن باشند. دوره های سیستمی مثل IMS و OHSAS در حال حاضر ضرورتی ندارند و بهتر است بعد از ورود به بازار کار براساس نیازمندی های شغلتان به دنبال فراگیری آن ها باشید.»

و اما آخرین نکته «اگر چه ما مهندسان ایمنی با داشتن مدرک کارشناسی فرصت های شغلی زیادی داریم اما با ادامه تحصیل و گرفتن مدرک کارشناسی ارشد افق های بلندتری در این مسیر به رویمان گشوده خواهد شد که از آن جمله تدریس ایمنی در دانشگاه ها و مراکز علمی است.»

جهد را بسیار کن، عمر اندکی است کار را نیکو گزین، فرصت یکی است

جواد صادقیور-نسرین فردوسی

